

— Ти отгде знаешъ ?

— Зная, защото съмъ родена миналата Коледа отъ сълзичкитѣ на едно бедно дете.

— А защо това дете е плакало на Коледа ?

— Като се търкулнахъ отъ синитѣ му очички, застояхъ се на бузката му и разбрахъ защо. То плачеше, защото Дѣдо Коледа не му бѣше донесълъ нищичко. Майка му го притискаше до гърдитѣ си и го утешаваше, но не следъ дълго и на нейнитѣ очи се появиха сълзи.

— Кой е този Дѣдо Коледа и защо е забравилъ това дете ? — попитаха всички снѣжинки въ единъ гласъ ?

Дѣдо Коледа, това е единъ бѣлобродъ старецъ, който посещава децата и оставя подаръци. Като се събудятъ, тѣзи, които намиратъ подаръци оставени отъ Дѣдо Коледа, радватъ се, а другитѣ плачатъ.

— Ние не познаваме Дѣдо Коледа, но навѣрно той е лошъ старецъ, щомъ като не радва всичкитѣ деца.

— Не се сърдете на Дѣдо Коледа, не е виновенъ той, а хората съ леденитѣ сърдца. Отъ тѣхъ бѣга той и забравя и децата.

Всички снѣжинки събраха ржчичкитѣ си и се замолиха:

— О, Боже, ти който всичко можешъ, стори ни на огнени звездички, за да разтопимъ леденитѣ сърдца на хората, та да нѣма вече нещастни по свѣта !

Василка Ст. Илиева